Lietas Nr. 11181216414

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Daugavpilī, 2015.gada 24.septembrī

Daugavpils tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis K.Rinčs,
piedaloties prokurorei L.Millerei,
zvērinātam advokātam V.Kudiņam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 174.panta otrajā daļā,

k o n s t a t ē j a :

/pers. A/, būdams mazgadīgās /pers. B/ tēvs un persona, no kuras /pers. B/ bija morāli, materiāli un emocionāli atkarīga, 2014.gada 16.novembrī, atrodoties alkohola reibuma stāvoklī, pieļāva cietsirdību un emocionālo un fizisko vardarbību pret /pers. B/, kas izpaudās psiholoģiskā ietekmē un vardarbības pielietošanā, un tieši: atrašanās alkohola reibuma stāvoklī bērna klātbūtnē; skandālā un vardarbības pielietošanā attiecībā pret /pers. B/ māti /pers. C/ alkohola reibuma stāvoklī, kas notika /pers. B/ klātbūtnē; kliegšanā uz /pers. B/; vardarbības pielietošanā pret /pers. B/ sekojošos apstākļos:

2014.gada 16.novembrī, ap plkst.21.30, /pers. B/ kopā ar māti /pers. C/ ieradās savā dzīvoklī /adrese/. /pers. A/, atrodoties šajā dzīvoklī, alkohola reibuma stāvoklī, mazgadīgās /pers. B/ klātbūtnē, bez pamata sāka lamāties uz /pers. C/ un, ne mazāk kā vienu reizi, iesita viņai ar savu roku pa viņas (Petrovas) roku. Kad mazgadīgā /pers. B/, redzot pret savu māti vērsto vardarbību, nobijās, sāka raudāt un mēģināja ar sava mobilā telefona palīdzību izsaukt policiju, /pers. A/ sāka lamāties un kliegt uz /pers. B/, mēģinot ar fiziska spēka palīdzību izraut no viņas rokām mobilo telefonu. Kad /pers.C/, aizstāvot savu meitu /pers. B/, nostājās starp /pers. B/ un /pers. A/, aizsedzot Viktoriju no tēva ar savu ķermeni, /pers. A/ mēģināja iesist ar roku /pers. C/, taču viņa (Petrova) izvairījās no šī sitiena un ieskrēja istabā. Tad /pers.A/, turpinot savas noziedzīgās darbības, sagrāba mazgadīgo /pers. B/ ar abām rokām aiz virsjakas, ar fiziska spēka palīdzību noguldīja viņu (/pers. B/) uz dīvāna un, turot viņu ar abām rokām aiz virsjakas krūšu rajonā, sāka viņu (/pers. B/) kratīt, mēģinot atņemt telefonu, bet, kad /pers. B/ paslēpa savu mobilo telefonu sev aiz muguras, /pers. A/, ne mazāk kā vienu reizi, iesita /pers. B/ ar dūri pa seju, pārsitot viņai augšlūpu un apakšlūpu, kā rezultātā /pers. B/ sāka tecēt asinis. Kad /pers.B/, pretojoties /pers. A/ vardarbībai, mēģināja viņu nogrūst nost, /pers. A/ izgrieza /pers. B/ rokas viņai aiz muguras un, pielietojot fizisku spēku, atņēma viņai mobilo telefonu un iesita ar to pret sienu, pēc kā pameta dzīvokli. Šāda veida cietsirdība, emocionālā un fiziskā vardarbība mazgadīgajai /pers. B/ radījušas psihiskas ciešanas un fiziskas sāpes. /pers. A/ darbību rezultātā /pers. B/ tika nodarīti miesas bojājumi: „augšējās un apakšējās lūpas sasitumi, nobrāzumi", kas pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Tādā veidā /pers. A/, būdama persona, no kuras cietušais ir materiāli un citādi atkarīgs, izdarīja cietsirdīgu un vardarbīgu apiešanos ar mazgadīgo, ar ko mazgadīgajam nodarītas fiziskas un psihiskas ciešanas, t.i. izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 174.panta 2.daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, nodarījuma izdarīšanas faktiskus apstākļus un nodarījuma kvalifikāciju neapstrīdēja un lūdza skatīt lietu bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā, apstiprinot, ka tiesas sēdē izskaidrotās pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtība un procesuālās sekas viņam ir pilnībā saprotamas. Paskaidroja, ka dzīvo ģimenē kopā ar cietušo, strādā algotu darbu, vēlas atjaunot aprūpes tiesības pār meitu, piekrīt piedalīties Valsts probācijas dienesta programmās.

Cietušās pārstāve /pers. C/ tiesas sēdē neiebilda pret apsūdzētā lūgumu par pierādījumu pārbaudes neveikšanu. Paskaidroja, ka apsūdzētais dzīvo ar ģimeni, viņa uzvedība ir mainījusies, viņš apgādā ģimeni, lūdza nepiemērot /pers. A/ brīvības atņemšanas sodu.

Cietušās pārstāves aizstāvis piekrita, ka nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi.

Prokurore atzina, ka ir konstatēti Kriminālprocesa likuma 499.pantā paredzētie apstākļi, līdz ar ko tiesas izmeklēšanā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi attiecībā uz visu apsūdzību.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa atzina, ka /pers. A/ prettiesiskās darbības ir pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 174.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums, apsūdzētā vaina viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pilnīgi pierādīta ar viņa savas vainas atzīšanu un visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā, kā arī nav pretrunu, kuras būtu nepieciešams novērst tiesas izmeklēšanā. Tāpēc, ņemot vērā apsūdzētā lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, pret kuru neiebilda pārējie procesa dalībnieki, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, tiesa nolēma tiesas izmeklēšanā neveikt pierādījumu pārbaudi. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, par ko viņam celta apsūdzība, ir pierādīta. Tiesa konstatē visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai apsūdzētā darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificētu tās pēc Krimināllikuma 174.panta otrās daļas.

Krimināllikuma 174.panta otrā daļa paredz sodu ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīga nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā, ka, saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu, apsūdzētais ir izdarījis smagu noziedzīgu nodarījumu pret mazgadīgo, kurai nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi. No Sodu reģistra informācijas ir redzams, ka apsūdzētais agrāk bija sodīts par identisku noziedzīgu nodarījumu (pēc Krimināllikuma 174.panta otrās daļas), sodāmība ir dzēsta (lietas 41.lapa). Apsūdzētājam ir deklarēta dzīvesvieta, darba vieta.

Šādos apstākļos apsūdzētajam nosakāms brīvības atņemšanas sods, kā to paredz Krimināllikuma 174.panta otrās daļas sankcija. Tiesas ieskatā šāds soda veids atbilst /pers. A/ personībai, nodarījumu smagumam un soda mērķim, tas ir, sodīt apsūdzēto par izdarīto, panākt, lai viņš neizdarītu jaunus noziedzīgus nodarījumus.

Atbildību mīkstinošs apstāklis, atbilstoši Krimināllikuma 47.panta otrajai daļai, ir

apsūdzētā savas vainas atzīšana un nožēlošana par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 6. un 12.punktu, apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi ir noziedzīga nodarījuma izdarīšana pret personu, kas nav sasniegusi sešpadsmit gadu vecumu un noziedzīga nodarījuma izdarīšana alkohola ietekmē.

Apsūdzētais atzina savu vainu, piekrita piedalīties Valsts probācijas dienesta programmās. Kā arī apsūdzētais vēlas atjaunot aprūpes tiesības pār meitu, kas liecina par to, ka viņa uzvedība un attieksme ir mainījusies, ko apstiprināja arī cietušās pārstāve un arī izteica viedokli, ka nav nepieciešams piemērot apsūdzētajam brīvības atņemšanas sodu.

Valsts probācija dienesta izvērtēšanas ziņojumā norādīts, ka /pers. A/ ir vidējs jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanas risks. /pers. A/ ir apzinājies, ka ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, nožēloja izdarīto, ir izvērtējis savu rīcību, ir gatavs sadarboties ar Valsts probācijas dienestu un pildīt probācijas dienesta noteiktos pienākumus nosacītas notiesāšanas gadījumā (lietas 71.-76.lapa).

Ievērojot apsūdzētā attieksmi, viņa atbildību ietekmējošos apstākļus, cietušās pārstāves viedokli par piemērojamo sodu, Valsts probācija dienesta izvērtēšanas ziņojumā norādītos apstākļus, tiesa secina, ka apsūdzētā resocializācija iespējama sabiedrībā, tādēļ, saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu, tiesa atzīst par iespējamu notiesāt /pers. A/ nosacīti, ar pārbaudes laiku uz diviem gadiem.

Ņemot vērā, ka brīvības atņemšanas sods ir noteikts nosacīti, tiesa nenosaka papildsodu – probācijas uzraudzība.

Apsūdzētajam drošības līdzeklis netika piemērots.

Mantiskā zaudējuma kompensācija nav pieteikta.

Arests apsūdzētā mantai nav uzlikts.

Cietušās pārstāves aizstāvis tiesai iesniedza paziņojumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā cietušās pārstāvei, kurā norādīta viņa kā valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniedzēja pakalpojumu aprēķins ir 76,13 *euro*.

Kriminālprocesa likuma 84.panta otrā daļa paredz, ka advokātam par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu personai, kura nav noslēgusi vienošanos par aizstāvību, samaksas apmēru un ar valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saistītos atlīdzināmos izdevumus, to apmēru un izmaksas kārtību nosaka Ministru kabinets, bet šī likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkts nosaka, ka samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem, ir procesuālie izdevumi. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmajai un ceturtajai daļai procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem. Procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem, ja persona, no kuras tie piedzenami, ir maznodrošināta.

Valsts probācijas dienesta izvērtēšanas ziņojumā norādīts, ka /pers. A/ ģimenes budžets ir vedēji 367 *euro* mēnesī, ģimene atbilst trūcīgas ģimenes statusam un tas ir piešķirts līdz 2015.gada 31.oktobrim.

Ievērojot šos apstākļus un pamatojoties ar Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa atbrīvo /pers. A/ no samaksas par procesuālajiem izdevumiem, tādēļ saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.panta otro daļu aizstāvja palīdzības apmaksāšanu jāveic no valsts līdzekļiem.

Vadoties no Kriminālprocesa likuma 520., 527., 528., 530. panta, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 174.panta otrajā daļā un, piemērojot Krimināllikuma 55.pantu, sodīt viņu

ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem sodu nosakot nosacīti ar pārbaudes laiku uz diviem gadiem.

Atbrīvot /pers. A/ no samaksas par procesuālajiem izdevumiem.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesai 10 dienu laikā (no pilna sprieduma pieejamības dienas), apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Daugavpils tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2015.gada 28.septembrī.

Tiesnesis K.Rinčs